

IN DE TEMPEL VAN DE NATUUR

Jezus ging, om niet gestoord te worden en Zichzelf de kans te geven om Zijn hele ziel uit te storten en om uiterlijk vertoon te vermijden, naar de berg. Wat een groots oratorium voor de Zoon van God! Welke muren en welke kamer zou voor deze Middelaar geschikt zijn geweest? De Zoon van God ging op de meest passende manier Gods eigen heerlijke tempel van de natuur binnen toen Hij met de hemel wilde communiceren. De reusachtige heuvels en de lange schaduwen die door het maanlicht verschenen waren het waardig om Zijn metgezellen te zijn. Geen pracht en praal van welke ceremonie ook heeft de glorie van die natuurnacht aan die kant van de berg geëvenaard, waar de sterren als de ogen van God neerkeken op Deze Aanbidder. Het leek alsof de wind de last van Zijn zuchten zou dragen en Zijn tranen op hun gewillige vleugels opnam. Simson, die in de tempel van de Filistijnen, de enorme zuilen omver drukte, is slechts een dwerg vergeleken met Jezus van Nazareth, die de hemel en aarde beweegt, terwijl Hij Zich eenzaam buigt in de grote tempel van Jehova.

